

«ΑΙ ΝΕΙΣΙ ΕΠΟΧΑΙ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΣΙ ΚΑΙ ΝΕΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ». Β. ΟΥΓΚΣ

AAKONIKA

NEA TETRAMERUS AYBION

AYPION

Η "ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ" ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

Ἡ Ρώμη γνωρίζει πόσην σημασίαν ὁ κ. Τσάμπερλαϊν ἀποδίδει εἰς τὴν ιδέαν συνάψεως Λαϊκοῦ Σοφ

μέσατορικὸν καζαμίαν, δῶρα καὶ
πλουσίαν πρωτοχρονιάτικη ὕλη

Ἐπιδιώκω τὴν συνενόησιν τῶν
τεσσάρων Μεγάλων Ἀνάμεων, πρὸς
πραγματοποιήσιν τοῦ Συμφωνοῦ αὐ-
τοῦ, τὸ ὅποιον θὰ τῆς ἐπιτρέψῃ
ἂν ἀσχοληθῇ ἀποκλειστικῶς μετὰ
ἀποικίας τῆς καὶ τὴν θέσιν τῆς ἐπὶ

ΜΕΓΑΛΗ μερίς τοῦ ἰταλικοῦ τύπου ὑποστηρίζει, ὅτι θ' ἀποτελέσῃ ἀντι-ιταλικήν ἐπίδειξιν ὁ τρόπος τοῦ ταξιδίου τοῦ Γάλλου πρωθυπουργοῦ εἰς Κορσικὴν

Φυσικά, πρὸς ἐπίτερον συνεννοή-
σως δύοσι γὰρ συνέλθῃ διάταξι-
σιν Τεσσάρων αὐτῶν Ἀνάμων κα-
τὰ τὴν Πρώτην, ὡς μετεδόθη, προτείνει ἅμα
τὸν περίπου σύγκλησιν τῆς Διακρί-

Τὸ γεγονός, δὲ τὸν κ. Νταλντιέ θὰ συνδεύουν ἐπὶ πολεμικά, θεωρεῖται ὡς πρόκλησις πρὸς τὴν Ἰταλίαν.

Ἐπίσημοι πληροφορίες ἐκ Παρισιῶν δὲ ἐπιβεβαιῶν τὴν εἰδησιν περὶ τοῦ ἀρνησμοῦ τῶν πολεμικῶν αὐτῶν, ὁ δὲ σο-

μεως αὐτῆς μετ' τὴν σκέψιν ἵσως ὁ
 θὰ ἐξισταθῶν κατ' αὐτὴν αἱ ἱτα
 καὶ ἀξιώσεις.
 Δὲν ἀποκλείεται νὰ ἐπιδειχθῇ
 πορευθῇ εἰς τὴν σύγκλησιν τῆς ἐ
 λόγῳ Διασκέψεως, ἀλλὰ δὲν ὑποτί

βαρὸς παρισινὸς τύπος οὐδαμῶς ἀνευρί-
σκει στοιχεῖα ἀντιταλικῆς ναυτικῆς ἐπι-
δείξεως.

Ὡς φαίνεται, τὸν κ. Νταλαντιέ θὰ συ-
δεύουν τόσα πολέμικα πρὸς ἐμφάνισιν τῆς
γαλλικῆς στρατιωτικῆς ἰσχύος, εἰς τοὺς
κατοίκους τῶν περιοχῶν περὶ θὰ μεταβῇ

εταί να εἶχη προετοιμασθῇ το ε
 αφορὰ διὰ τὴν σύγκλησιν Διασκε
 ψεως τῆς μεγάλης ἐκτάσεως
 αφορὰ μάλιστα ἐδημιουργήθη τῶρα
 αὐτὸ πρόβλημα ἰταλικῶν ἀπαιτήσεων

δ κ. Νταλαντιέ, εἰς τοὺς Ἰθαγενεῖς τῆς
Τύνιδος καὶ τοὺς πολίτας τῆς Κορσικῆς
πρὸς τοὺς ὁποίους γίνεται, ὡς ἐγράφη
ἄλλοτε, προπαγάνδα ὑπενθυμίσεως τῆς
ἰταλικῆς τῶν καταγωγῆς.

ἐπὶ τοῦ ὁμοίου ἡ Γαλλία δὲν εἶνα
διατεθειμένη νὰ συζητήσῃ.

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΠΕΡΙ ΤΥΝΙΔΟΣ

ENANTION τῆς Καντῶντος ἔγινε
σφοδρὰ κινεζικὴ ἐπίθεσις. Οἱ
Ἰάπωνες θὰ τὴν ἀπέκρουσαν βεβαίως,
τὸ γεγονός δὲ μᾶλλον πείθει ὅτι ἂν καὶ κα-

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ξένων εἰς Τύνιδα
 Παλαιὰ διαμαρτυρία τῆς Ἰταλίας
 Ἡ συμφωνία Λαβὰλ—Μουσσολίνι

τελειώσαντες ἡ Καντὺν καὶ τὸ Χαν-
κέου εἰς τὸ μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν
πόλεων μέγα διάστημα ὡς Ἰάπωνες
δὲν ἐπικρατοῦν καὶ πολυταλῆς σώμα-
τα Κινεζῶν ἀνταρτῶν, διευθυνομένων
ὑπὸ τοῦ κινεζικοῦ Ἐπιτελείου, φθάν-
ουσιν μέχρις ἐπιδόσεων καὶ ἐναντίον
αὐτῆς τῆς Καντὺνος.

ΡΩΜΗ, Δεκέμβριος. Τὸ 1881 οἱ Γάλλοι ἔχαν ἐγκαταστήσει εἰς τὴν Τύνιδα. Τὸ ἔτος ἐκεῖνο εὐρίσκαντο εἰς τὴν ἀφρικανικὴν αὐτὴν χώραν 708 Γάλλοι, 11.206 Ἰταλοὶ, 7.000 Μαλτεῖοι. Τὸ 1896 δ' ἀριθμοὶ τῶν Γάλλων εἶχαν αὐξήσῃ εἰς 16.207, τῶν Ἰταλῶν εἰς 55.572, τῶν Μαλτεζῶν εἰς 10.249. Τὸ 1926 οἱ Γάλλοι εἰς τὴν Τύνιδαν ἀνῆλθοντο εἰς 71.020, οἱ Ἰταλοὶ εἰς 10.249.

9.216, οἱ Μαλτέζοι εἰς 8.396. Μέχρι τέ-
λους τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου οἱ Ἴταλοι
συνάμει διαφόρων συνθηκῶν ἀνανεωμένων
κάθε τόσο, εἶχαν τὸ δικαίωμα νὰ διατη-

πληροφορεί ότι καθαρίζονται οι δρόμοι, σκουπιζόμενοι άκόμη και την νύχτα.
 'Η κατάστασις των δρόμων μιās πόλεως πολλά λέγει και δι' αυτό το κοινόν άναγμύνης τελεσσομένων των δημοσίων

...τον την εθνικότητα των. Μετα τον πο-
...μενον όμως η Γαλλία έδωσεν εις εφαρμ-
...τον τον νόμον της πολιτογραφησέως. Αυ-
...άμει αυτού—χρονολογούμενου από της
...10 Δεκεμβρίου 1923 — ή δευτέρα γενε-
...ων έξενον που εγεννήθησαν εις Τύνιδα
...συνεφεστά ως γαλλική.
...Από της ισχύος του νόμου αυτού χα-

μετῶν καὶ ἐπέκτασιν αὐτῶν καὶ εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὰ λιθοστρώματα καὶ τὰ πεζοδρομίων δρόμων, πολλὰ, πάρα πολλὰ τῶν ὁποίων εὐρίσκονται εἰς θλιβεράν κατάστασιν.

|||||

ΠΡΟΣ συνέχισιν τῶν ἀνασκαφῶν

κατακρίνει ἐνταῦς τὰς γαλλοιταλικὰς
σχέσεις εἰς τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν. Οἱ
Ἴταλοι καὶ εἰς τὴν δυσμενεστέραν δι' αὐ-
τὴν στιγμήν, ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰθιοπικῆς
ἐρίσεως, ὅταν συνῆψαν τὴν καταγγελθεῖ-
σαν ἤδη συνθήκην μετὸν Λαβάλ, ἠρόν-
τησαν νὰ παραδεχθῶν διὰ ἀφομοίωσιν
τῶν Ἰταλῶν τῶν Τσιῦνδς τὸν τῶν Ἰνδιάνων

'Αχμὲτ ἄλλη λύσις δὲν ὑπῆρχε παρὰ τὴν διακανονισθῇ τὸ ζήτημα τῶν ἀπαλ-
λοτριώσεων.

Ἐπὶ τοῦ χώρου τοῦ ἀρχαίου παλα-
τίου ἔχουν κτισθῇ καὶ κατοικίη τῆς
μεγάλης ἐκτετατικῆς τοῦ 1912 ἀρ-

αὐτὸν Ἰταλὸν τῆς Γένουσας, διὰ τῆς ἀναί-
 κτητος αὐτῶν ὡς Ἰάλλων πολιτῶν καὶ ἐ-
 στῆσαν να παρᾶτεινον τὰς συμφωνί-
 ας τοῦ 1896, αἱ ὁποῖαι ἡγγυῶντο τὴν δια-
 ρύλαξιν τῆς ἐθνικοῦτητος τῶν Ἰταλῶν
 ἐξέχου τοῦ 1965. Μέχρι τοῦ ἔτους αὐτοῦ
 ἡ λατὰ παιδιὰ πού θὰ ἐγενέοντο εἰς τὴν
 Ἰταλίαν ὑπὸ Ἰταλῶν γονέων, ὄφειτο, ὅτι

ἔτα κτήρια καὶ οἶα νὰ ἐπισκεψοῦν αἱ ἀνασκαφαὶ τοῦ ν. Μάστερ πρέπει νὰ γίνωυν καὶ νὰ πληρωθοῦν ἀποζημιώσεις.

Ἐφέτος δὲν συνεσχίσθησαν αἱ ἀνασκαφαί, διότι ἀκριβῶς δὲν εἶχον γίνει ἀπαλλοτριώσεις.

να διατηρούσαν την Ἱταλικὴν των ἰθα-
 γέτειαν, μόνον δὲ ἀπὸ τοῦ 1945 καὶ ἐπει-
 α, καὶ μέχρι τοῦ 1965, οἱ Ἱταλοὶ παιδε-
 τοῦ θὰ ἤρχοντο εἰς τὸν κόσμον ἐν Τύνιδι.
 ἃ ἐδικαιοῦντο νὰ ἐκλέξουν μεταξὺ Ἱταλι-
 ῆς καὶ γαλλικῆς ἐθνικότητος.
 Ἡ Ἱταλικὴ κυβερνήσις εἰδοποίησεν ἐπι-

Η ΕΝΟΠΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΑΛΟΓΙΩΝ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ

Ἀγκυρα, 29. Τα ὑπουργεῖα Ἐθν. Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν μελετῶν τὸ ἔτημα τῆς ἐνοποιήσεως τῶν ἀναλογιῶν τῶν φόρων τῶν ἀπορρίπτει.

ήμως την γαλλικήν ότι δὲν θεωρεῖ πλέον
 ὡς ἰσχυοῦσας τὰς γαλλοϊταλικὰς συμφε-
 ρίας τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1935. Μὲ τήν-
 ανακοίνωσιν αὐτὴν θεωρεῖται ὅτι ἡ ἴτα-
 λία θέλει νὰ θέσῃ καὶ πάλιν ἐπὶ ταπτοῦ-
 ροῦ ζήτημα τῆς Τύνιδος καὶ τοῦ Τζιμπ-
 ουτί. Ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις ζητεῖ νέον

ἀναλαβάντων τὴν φέραν, τὴν φερόμενην
 γουμέναν οἱ ὅποιοι ὑπάγονται εἰς τὴν
 πληρωμένην φόρου κερδῶν βάσει τῶν ἀ-
 καθαρίστων προσοδῶν τῶν ἀκινήτων
 εἰς τὰ ποῖα ἐργάζονται.

Τὸ νέον σύστημα θὰ τεθῇ εἰς ἔφαρ-
 μογὴν ἀπὸ τῶν ἄρχων τοῦ προσεχοῦς
 αἰωνοποιεῖν ἔτι.

τακανονισμόν τῶν μεταξύ τῶν δυο χω-
ρῶν ἐκκαρεμῶν ζητημάτων ἐπὶ τῇ βάσει
τῆς συνθήκης τοῦ Δονδίνου τοῦ 1915. Ἡ
συμφωνία εἰρήνη κατόπιν τῆς ὁποίας ἡ
Ἰταλία ἐξῆλθεν εἰς τὸν παγκόσμιον πό-
λεμον, παρὰ τὸ πλεονεξόν τῆς Ἀγγλίας κα-
ὶ τῆς Γαλλίας, προέβλεπεν ὅτι εἰς τὴν πε-

τῆς Τύνιδος τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1881 καὶ ἣ ὅποια—κατὰ τοὺς Ἱταλοὺς πάντοτε—ἐστρέφετο ἰδίως ἀπὸ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου καὶ ἄπειτα, κατὰ τῆς πολὺ ὑπερκοχούσης ἀριθμητικῆς ἱταλικῆς παροικίας τῆς Τύνιδος. Ἄλλως τε, εἰς ὅσα ἐδημο-

«...πρωσιν καθ' ἣν ἡ Μεγάλη Βρετανία καὶ ἡ Γαλλία θὰ ἠϋσαναν τὰ ἀφρικανικὰ ὀδοῦν τὸν εἰς βάρος τῆς Γερμανίας, τὴν Ἰταλία θὰ ἐδίκαυτο νὰ λάβῃ δίκαια ανταλλάγματα». Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο οἱ ἄλλοι παρατηροῦν ὅτι ἡ ἀναγνώρισις τῆς καλλιᾶς αυτοκρατορίας τῆς Αἰθιοπίας ἀπὸ τῆς Γ. Γ. Γ. ἀπορροῦν ἀπὸ τῆς ἀντι-

«Ο επίσημος αρθρογράφος του φασι-
σμου κ. Γκάιντα ισχυρίσθη ότι οι Γάλλοι
παρέχοντες τους άνω άριθμούς, παριστά-
ντες τις συμπεριφορές των άρτίμων, πρ

Αι γαλλοϊταλικαί σχέσεις εισέρχοντα
 ύψωται νέον στάδιον έκκρεμότητος. Έν
 τῷ μεταξὺ ὁ ἄλλος πρωθυπουργὸς ἡ
 Γαλλίας ἀπὸ ἐπικρατοῦς μένου τῆς 8 Ἰαν

ὡς ὅτι οὐκ ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τῶν μαθητῶν τῆς
 Τυνίδος, οἱ ὁποῖοι ἀρχικῶς ἦσαν Ἕλληνες.
 Ἰόσον ἀναγκαῖα ἐν πάσῃ περιπτώσει κα-
 πόσον ἐπιτυχεῖς ἐπὶ ῥᾶν γράφει ὁ Γράψας
 αἱ διάφοροι προσπάθειαι τῶν Γάλλων
 πρὸς ἀφομοίωσιν τῶν Ἑλλήνων, ἀποδει-
 κνύσας καλλίτερον ἐπὶ ὅλα μὴ συγκριτι-
 κῶς ἰσχυρισμὸν τῆς ἀποστολῆς Σπυριδίου.

...ουαρίου την Τρίτιδα και την Κορσικήν
...ό σημαντικώτερον ζήτημα πού ἐγείρεται
...δη μεταξύ Γαλλίας καὶ Ἰταλίας εἶναι
...ὁ καθεστὼς τῆς Τρίτιδος. Πῶς ἐμφανί-
...αι σήμερον ἡ κατάστασις εἰς τὴν ἀφο-
...ρῶν ἀντικίνη αὐτὴν περιοχὴν καὶ διατὶ ἡ Ἰτα-
...λία προβάλλει ἀξιώσεις; Σημῶνα μ

της Ύνιδος 1927» διά τό έτος 1881: Σύμ-
πτωση με την στατιστική αυτήν ύπρχαν
την έποχην έκείνην εις την Ύνίδα 11.206
Έταλοι, 8000 Μαλτέζοι και 708 Γάλλοι.
Οι Έταλοι μάλιστα λέγουν ότι όταν κατε-
ληφθη ή Ύνις διαμαρτυρήθησαν.
Τό μόνον που ήμπορούσαν να κάμνι την

ην απογραφὴν τοῦ 1931, ἡ Τῦνις εἶχε 410.622 κατοίκους. Ἐξ αὐτῶν 2.159 εἰσὶν Ἰσπανοὶ, 56.542 Ἑβραῖοι, 95.293 Εὐρωπαῖοι. Ὁ εὐρωπαϊκὸς πληθυσμὸς τῆς Τῦνιδος ἀναλύεται εἰς 91.427 Ἕλληνας, 91.178 Ἱταλοὺς καὶ 8643 Μαλτέζους. Οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ εἰναι Ἀγγλο-

ἐποχὴν ἐκείνην ἡ Ἰταλία, ἦταν νά διαμαρτυρηθῇ. Ἡ κοινὴ γνώμη ἐν Ἰταλία διεμαρτύρητο ζωηρότερον καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν κυβέρνησιν.

Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1879 ὁ Σικελὸς Νταμιάν παρῶσιν τρεῖς τὸν τότε ἱταλικὴν κυβέρνησιν Καίρολιν· ἀντισταθῇ εἰς τὴν

πλήκοι ἰταλικῆς προελεύσεως.
 Ἰ'Απ' ὅσα ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸν ἰταλι-
 ὶν τύπον τὰς τελευταίας ἡμέρας, πλη-
 οφορεῖται κανεῖς ὅτι ἡ Ἰταλία δὲν θεω-
 εῖ τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς ὡς ἀποτέλεσμα
 συκωτικῆς κινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ, ἀλλὰ
 οὓς ἀποδίδει εἰς ὑπολογισμένην ἐκ μέ-

δράσιον πού προσηγοριάζαν—ώς έλεγεν—ή Γαλλία εις την 'Ιταλίαν έν Τύνδι. Τό 1830 περιέγραφε τόν κίνδυνον πού θ' άπετέλεζ διά τ.γ. Ρώμην μία «γαλλική Καρχηδών». Με τες διαμαρτυρίες τες ηθωναν την φωνήν των ο άριστορος Κρίστι και ο άντιπροσωπος μιάς δεξιώς μαρκήσιος ντι

ους της Παλλας δημογραφικὴν πολιτι-
κὴν, ἣ ὁποία ἤρχισε μετὰ τὴν κατὰκτησιν

Ρουτσίαν. ὥστε ἐν τούτοις νὰ ἡμποροῦν
γ' ἀλλάξουν τὸν ροῦν τῶν πραγμάτων.

